

ԹՂԹԱԿՅՈՒԹԻՒՆՔ ԱՐԱՐԱՏԱՅ.

ԱՍՏԻՆԵԱՆԻՅ Ուսուցչուհի Օր. Ե. Արտանցը մեղ գրումէ, «Մարտի 3) ին թմական վերատեսուչ Արժանապատիւ Խորէն Ծայրագոյն վարդապետ Ստեփանէն թողեց Աստրախանն ու հեռացաւ շրջագայելու իւր վիճակում: Թէ որքան օգուտ բերեց հայր Խորէնի Աստրախան գայլը, ես չեմ կարող յիշել միառմի տեղի սղութեան պատճառով. միայն այլափը կասեմ, որ մեր քայքայուած և յատուկ կանոններէն զուրկ դպրոցները սկսեցին կեանք և հոգի առնել սորա օրով: Շատ մեծ հարուած կլինի մեր դպրոցների համար, եթէ այլ ես չվերագառնայ հայր վերատեսուչը Աստրախան. որովհետեւ տեղիս օգը, ինչպէս և ինքը ասումէ, սաստիկ վատ աղվեցութիւն ունեցաւ նորա առողջութեան վերայ: Ամբողջ վերջին երեք ամիսը ծանր հիւանդութիւն քսեց և երբէք չգադարեց աշխատելուց և գործելուց:

Աստրախանցուց սրտի բաղձանքը կատարուած կլինի և մեր դպրոցները բոլորովին ապահովուած կհամարվին բարոյապէս ու մտաւորապէս, եթէ Գեր. Հայր Աւերատեսուչը կը վերագառնայ Աստրախան և չի հաստատիլ իւր բնակութիւնը մի այլ տեղ:

Խորը զգածուած լինելով ջերմաջերմ երախտապարտութեամբ առ Գեր. Հ. Աւերատեսուչը, նոյն իսկ նորա հեռանալու օրը, երբ եկել էր Օր. դպրոց բարեաւ մնաւ. ասելու աշակերտուհիներուն, ես իմ կողմից մատուցի այս յետագայ ուղերձը, որուն խոնարհաբար խնդրում եմ, որ բարեհաճէք տեղ շնորհելու «Արարատ. պատուական ամսագրում *):

ԾԽԱԿԱՆ ՀՈՒՆԵՒՈՐ ԴՊՐՈՅ ՁԻԹԻՆԵՐՈՎ ԳԻՒՂՈՒԾ.

Սոյն դպրոցի գոյութեան մասին իմ ժողոված համառօտ տեղեկութիւնը իւր համառօտ հաշուեցուցակով, որ արտագրել եմ ելեմտից տումարից, ուղարկելով Խմբագրութեանդ՝ խնդրեմ հրատարակել ի գիտութիւն մերազնեից. բայց նախ քան այս աւելորդ չեմ համարում երկու խօսք նուիրել մեր գիւղական ուսուցիչներին:

Ընթերցող հասարակութեան միշտ փարագելի է իմանալ թէ արդեօք կրթական գործը ի՞նչպէս է ընթանում դանազան գաւառների հեռուոր անկիւններում և թէ ի՞նչ վիճակի մէջ են գտնվում գիւղական դպրոցները, բայց չունինք այսպիսի մի վիճակագրական հրատարակութիւն՝ որ յագեցնէր հասարակութեան սոյն հետաքրքրութիւնը, թե-

(*) Եւրոպեւի օրիորդը թող ներքէ, որ չկարողացանք տպագրել իւր ուղիւմք տեղի ազգութեան եւ նկարից առատութեան պատճառաւ: